

Joan Margarit i Lleida

MIQUEL PUEYO I PARÍS
ALCALDE DE LLEIDA

“ La poesia és un instrument de consol molt potent”, deia el poeta Joan Margarit a casa seua, a Sant Just Desvern, aquest mes de desembre passat, quan ja estava severament malalt d'un càncer de limfa que li va causar la mort el 16 de febrer d'enguany. El viatge literari de Joan Margarit ha deixat una extensa i intensa producció poètica recollida en una trentena de llibres editats i reconeguts amb més d'una quinzena de premis i reconeixements oficials. Margarit ha estat, sens dubte, el poeta més llegit en els últims quinze anys, com abans ho havien estat Miquel Martí i Pol i Salvador Espriu.

No és gaire conegut, entre nosaltres, que va néixer al cor de la Segarra, a Sanaüja, l'11 de maig de 1938, quan el front d'Aragó ja era a prop d'aquelles terres. Fill de Joan Margarit i Serradell, arquitecte barceloní, i Trinitat Consarnau, mestra de l'Ametlla

de Mar, els seus pares s'havien casat el juliol de 1936 a Barcelona, però la Guerra Civil els va obligar a retirar-se a Sanaüja, a casa de l'àvia paterna, on va néixer el poeta.

Amb el pas dels anys, Margarit va mantenir una profunda vinculació amb Lleida i amb l'activitat poètica de la ciutat. Entre 1996 i 2003 va formar part del jurat del premi de poesia Màrius Torres, on va coincidir amb Maria Mercè Marçal, Jaume Pont i Pere Rovira. El 2007 es va implicar en diverses edicions del Festival Internacional de Poesia de Lleida i durant la gala dels Premis literaris de Lleida de 2011, on es va estrenar un documental sobre la seua vida i la seua obra i un espectacle de música i poesia titulat *No era lluny ni difícil*, l'Ajuntament de Lleida va homenatjar-lo per la seua trajectòria literària.

L'any 2017, Rosa Mesalles el sotmetia a un qüestionari. A la

pregunta “Lleida és per a mi...” , Margarit responia “La capital de la poesia catalana.” Quant als seus poetes preferits, citava Hardy, Maragall, Baudelaire i el lleidatà Pere Rovira, professor emèrit de la Universitat de Lleida.

El millor homenatge que podem fer a Margarit és llegir-lo, o rellegir-lo. El podem recordar també com una persona dotada d'un fi sentit de l'humor i una proximitat que els nombrosos reconeixements que va rebre no van entelar mai. És just que ho fem amb un afecte especial des de Lleida, una ciutat que va visitar sovint i amb la qual mantenia vincles intensos reforçats per l'activisme poètic, i que ho fem per la rotunditat de la seua trajectòria literària i també per haver apostat per la llibertat i la poesia, que en paraules del mateix Joan Margarit, li han atorgat la dignitat necessària per fer el viatge de la vida.